

BOOM ... BOOM ... BOOM

Den ensamma trummans dova ljud ekar över fjorden,

BOOM ... BOOM... BOOM

Snart följda av de klagande tonerna från ett halvt dussin horn.

Den tidiga sommarnattens redan tveksamma mörker lysas upp av hundratals facklor när begravningståget rör sig mot det skepp som skall föra Kung Arik "den Fagre" till hjältarnas salar. Fem dagar har gått sedan han oväntat hittades död i sina gemak, och illvilliga viskningar pekar ut hans egen drottning Gunhild som baneman.

Gåvorna placeras i skeppet kring den fallne hjälten och snart förs offergåva efter offergåva fram, först kreaturen och hästar sen trälarna och krigare som valt att följa sin herre även i döden. Trumman har tystnat och prästernas mässande ekar över det spegelblanka vattnet, de vita särkarna de bär färgas allt mer röda när offerknivarna gör sitt. Till sist när alla offer är lagda till ro vid sin herres sida, förs skeppet ut från kajen och driver långsamt iväg med strömmen. Drottning Gunhild, som är än fagrare än sin kung, lyfter sin av blod fläckade hand till sitt anlet och röda strimmor rinner längst hennes kinder när den andra handen faller. Tecknet som får 100 brinnande pilar att flyga och falla som ett stjärnfall över skeppet. Elden tar fart och en hjälte och kung finner sin sista vila i nordens kalla djup.